

Austatavad töõandjad,
mu daamid ja härrad.

Kõigepealt tahan teid õnnitleda auväärse juubeli puhul. Eesti Vabrikantide Ühisus asutati aasta enne Eesti Vabariigi sündi. Nagu paljud teised toleaeagsed seltsid ja kodanikuühendused, aitas ka Vabrikantide Ühisuse tegevus ja liikmete entusiasm kaasa iseseisva riigi loomisele.

Meie riik on sündinud seltsidest ja riigi eduka kestmise eelduseks on inimeste suurem osalemine riigi kujundamises. Seda nimetamegi kodanikuühiskonnaks.

Eesti Töõandjate Keskliidu eesmärk on esindada majandusharude ühishuvisid euroopalikus sotsiaalmudelis riigi, töõandjate ja töövõtjate vahel. Mul on hea meel, et Eesti Töõandjate Keskliit on sotsiaaldialoogi üks kandjaid ja, erinevalt viimastest valitsustest, suhtub oma sotsiaalpartneri ülesannetesse täie pühendumisega.

Kuid igaüks peaks ise samuti arendama dialoogi nii oma töõtajate kui ka kogu ühiskonnaga. Oma isikliku käitumise, eeskuju ja ametialaste otsustega peate just teie kujundama Eesti mainet välismaal, ja mis veel tähtsam, meie endi kodanike seas. See on tõsine töö, tõsine vastutus ja tõsine koht mõtlemiseks.

Head sõbrad,

nädal aega tagasi avalikustasite töõandjate manifesti 2007–2011, see on tunnustamist vääriv kaasarääkimine Eesti elus. Mõjub värskendavalt, kui esitatakse vaateid, mida iga päev ei kuule, eriti praegu, kui poliitikute paljud mured näivad sageli lõppevat 4. märtsiga. See muudab meie silmapiiri kitsaks ja pilgu tõntsiks.

Me vajame uusi ideid, aga ka arusaamist, et uhked ning kallid lubadused ei suurenda meie võimaluste välja. Pigem ahendavad seda. Me vajame mõttevahetust ja teie manifest on kindlasti dokument, mille üle peab vaidlema. Me vajame arutelu just praegu ega pea ootama halbu aegu

õigeteks otsusteks.

Soovin teile palju jõudu ja pealehakkamist. Erinevalt mõne kolumnisti arvamusest ei saa töö kunagi otsa, seega ei lõpe ka teie töö.